

AZ ANYAKÖNYBEN OLVASTUK

Ászár: keresztség sákramentumában részesült Stark Emilia
Konfirmált Pekár Kata Csenge, Wielgosz Miklós
Dad: keresztség sákramentumában részesült Acsai Dorka
Kisbér: keresztség sákramentumában részesült Ballabás Gábor
Kisigmánd: megkeresztelték Flórián Annát és Pécsvárad Attilát.
Kömlöd: eltemették Kiss Bálintot
Nagyigmánd: keresztség sákramentumában részesült Mészáros Péter,
Horváth Csenge, Sovány Zsuzsanna és Németh József
Házasságot kötött: Képes Roland és Kóvári Ramóna,
Varga József és Mihelik Evelin
Szákszend: eltemették Seres Ferencet
keresztség sákramentumában részesült Nagy Izabell.a
Felnőtt keresztségben részesült: Pápai Anett.

ZSINATI KÖZLEMÉNY

A templomokban az istentiszteleteken is kötelező a maszkviselés. Kérjük, hogy a templomok, gyülekezeti termek, egyházi intézmények bejáratánál, közösségi tereiben, illetve a mosdókban helyezzenek el a kézfertőtlenítéshez szükséges fertőtlenítőszereseket. Kérjük, hogy csak ott tartsanak 100 főt meghaladó beltéri istentiszteletet, ahol a távolságtartást biztosítani tudják. Ahol ez nem lehetséges, kérjük, hogy korlátozzák 100 főre a részvételt. Kérjük, hogy az istentiszteleteken viseljenek maszkot és a bejáratokhoz helyezzenek ki fertőtlenítőszereseket. Kérjük, ha tehetik, tartsanak hétközi, esti istentiszteleteket vasárnapi liturgiával, ezzel segítve, hogy minden gyülekezeti tag eljuthasson istentiszteletre. Kérjük, hogy a gyülekezetek illetve egyházi testületek által szervezett konferenciákat, csendes hétvégéket, találkozókat csak akkor és kizárólag azoknál a helyeken tartsák meg, ahol a járványügyi szabályokat be tudják tartani. Kérjük híveinket, hogy amennyiben fertőzésre utaló jeleket észlelnek magukon vagy családjuk körében, végeztesék el a szűrővizsgálatot, és annak eredményéig ne látogassák a közösségeket. Egyházi intézményeinknek az állami

rendelkezők szerint kell eljárniuk. Számos gyülekezet online közvetíti istentiszteleteit. Kérjük, hogy tegyék közzé a közvetítés linkjét, hogy akik kényszerűségből otthon maradnak, a közvetítés útján kapcsolódhassanak be az istentiszteleti közösségbe. Kérjük, hogy a kommunikacio@reformatus.hu e-mail-címre küldjék el a linket, amit közlésünk egyházunk hivatalos honlapján, a www.reformatus.hu oldalon. Kérjük, hogy a közösségi médiában csak megalapozott és igazolt információkat osszanak meg egymással, a különböző fórumokon tartózkodjanak a felelőtlen megnyilatkozásoktól. Kérjük testvéreinket, valamennyi egészségügyi rendelkezést tartsanak be. Kérjük, hogy imádkozzanak a járvány megszűnéséért, a betegekért, az egészségügyi, illetve szociális intézményekben dolgozókért, a felelős döntéshozókért. Kérjük a veszélyhelyzettel kapcsolatos kormányintézkedések maradéktalan betartását. A további tájékozódásért keressék fel a www.koronavirus.gov.hu oldalt.

Köszönettel:
Magyarországi Református Egyház
Zsinatának Elnöksége

Bűnvalló imádság a 38. zsoltár alapján

„Uram, haragodban ne feddj meg engem,
felgerjedésedben ne ostorozz meg engem!”

Bűneink és vétkeink terhe egészen ránk nehezült, Urunk Istenünk, békességünk szertefoszlott. Oktalanságunk miatt megszomorodott szívünk, testünk erőtlenné vált, örömünk is elapadt és immár nincs bennünk épség.

„Uram, haragodban ne feddj meg engem,
felgerjedésedben ne ostorozz meg engem!”

Nincs vigasztalónk, elesésünkben és romlásunkban nem találunk támaszt, bánatunkat magunkban hordozzuk. Csüggedt némaságban hallgatunk, mert Téged várunk, Urunk, hogy Te hallgass meg minket, Istenünk.

„Uram, haragodban ne feddj meg engem,
felgerjedésedben ne ostorozz meg engem!”

Jézus keresztféjére tekintünk, aki szenvedése, alázatos engedelmissége, halála és feltámadása által bűneink terhet elvette, és a paradicsom kapuját megnyitotta minden megtérő bűnös előtt.

Egyedül az Ő érdeméért kérünk:
„Ne hagyj el engem, Uram,
Istenem, ne légy távol tőlem!
Siess segítségemre,
Uram, én szabadítóm!” Ámen!

Barta Zsolt

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna, Bokod, Csép, Császár, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlöd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt
Kiadó: “ Közelebb Egymáshoz “ Alapítvány 2941 Ács, Fő u. 71. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök
Szerkesztőség: 2853 Kömlöd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 email.: **hethatarlap@gmail.com**
Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető
Internet elérhetőség: **www.hethatar.refdunantul.hu**
ISSN 1417 - 7641

FÉLELELEM HELYETT MEGFONTOLTAN ÉS ÓVATOSAN

Ahogy már korábban is [hírt adtunk róla](#), egyre több a koronavírus-fertőzött a világon, és a járvány második hulláma megérkezett Magyarországra is, ezért kiemelten fontos az óvatos, megfontolt viselkedés.

FURCSA.

Ezzel a szóval lehetne talán leginkább jellemezni hétköznapjainkat. Gyülekezeti alkalmaink során nem fogunk kezét, nem öleljük meg egymást. Maszkban ülünk a padosorokban, talán gyanakvóan vizslatjuk a másikat. Főleg, ha tüsszent egyet. Az istentiszteletek után másfél méter távolságból beszélgetünk egymással, így csökkentve a fertőzésveszélyt. Furcsa, szokatlan, kényelmetlen.

FÉLELEM.

Ez a második szó, ami eszünkbe juthat, hiszen sokan félnek a vírustól, egymástól. Félünk attól, hogy mi magunk megfertőzödünk, esetleg tünetmentesen átadjuk a kórt valaki olyannak, akinek a szervezete nem tud megbirkózni a be-

tegséggel. Félünk megnyitni a híroldalakot, félünk kimenni az utcára, felszállni a buszra, bemenni a munkahelyünkre. Olyan sok mindentől félünk. Az életünk manapság furcsa és félelemkeltő. Pedig lehetne egyszerűen csak megfontolt és óvatos is. Ha hisszük, hogy Istenünk ura a történelemnek, ura a vírusnak, ura a félelmeinknek és a körülöttünk lévő, furcsa világnak is, akkor elég a megfontoltság. Igen, furcsa és kényelmetlen maszkban ülni. Igen, furcsa nem kezét fogni, és igen, félelemkeltő olvasni a fertőzöttek napról-napra növekvő számát. Mindennek azonban nem muszáj bennünket is furcsává tennie, bennünk is félelmet éb-

resztenie.

ELÉG A MEGFONTOLTSÁG ÉS AZ ÓVATOSSÁG.

Elég, ha gyakran fertőtleníttük kezünket, esetleg kesztyűt húzunk. Elég a maszk, elég a másfél méter betartása. Elég az óvatos, megfontolt viselkedés. Mert a járványnak egyszer vége lesz, a kézfogás, a szabadság, a maszknélküliség vissza fog térni. Hiszen a mi Urunk Ura a vírusnak is. Higgyük ezt el, de azért tegyük föl a maszkot. Óvatosan, megfontoltan.

Szücs Péter
Forrás: reformatus.hu

KÖZEGYHÁZI VÁLASZTÁSOK

Az egyházmegyei közgyűlés szavazásának eredménye szerint jelöltek lettek és az (egyházmegyei tisztségekre) a jelölést elfogadták:

Az Egyházkerület püspöki tiszteire: **Steinbach József**
Egyházkerületi főgondnoki tiszteire: **Gyimóthy Géza**

Esperesi tisztségre: **Gerecsei Zsolt**
Egyházmegyei Gondnoki tisztségre: **Balogh Zoltán és Bogáth István** (jelöltek nevei ABC rendben feltüntetve)

Zsinati Lelkeszi képviselői tisztségre: **Gerecsei Zsolt**
Zsinati Világi képviselői tisztségre: **Szücs Attila**
Zsinati Lelkeszi pótképviselői tisztségre: **Sugárné Damó Márta**
Zsinati Világi pótképviselői tisztségre: **Pekár Zsolt**

A presbitériumoknak a presbiteri gyűlésen történt **szavazás eredményét a hitelesített szavazólapon 2020. október 26-ig kell elküldeni** a Tatai Ref. Egyházmegye Választási, Jelölő és Szavazatszámoló Bizottságának.

Forrás: a Tatai Református Egyházmegye honlapja

"NE MONDD, HOGY FIATAL VAGY..."

Jeremiás 1,4-10
Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Úgy tűnhet a Biblia olvasója előtt, hogy a próféták és a szentek csupa olyan emberek voltak, akiknek valami baj volt a beszédjükkel. Minden alkalommal, amikor Isten elszólítja őket a szent küldetés betöltésére, csak egy dolgot tudnak mondani: nem tudok beszélni! Kicsit mindenki máshogy mondja ezt, de a lényeg ugyanaz. Amikor Isten parancsot ad Jeremiásnak, erre ő így felel: fiatal vagyok még, nem tudom hogyan kell beszélni. Ézsaiásnak az Úr dicsőségével megtelt templomban sem jut más eszébe, mint hogy ő és a nép tisztátalan ajkú. Amikor Mózes a fáraóhoz küldené az Úr, akkor azt mondja magáról, hogy ő nehéz beszédű. Az Úr megbízta őket szavának hirdetésével, sokan közülük pedig szótlanná válnak.

Pedig a prófétai beszéd élet és halál kérdése volt Izraelben. Noha a szent emberek életük nagy részében füstölő palotákról, kiszáradt forrásokról, letarolt vetésekről és fogsága hurcolt nőkről és gyerekekről beszéltek, azért mégiscsak szükség volt rájuk. Az ítéletes prófétai szózatnál ugyanis csak egy valamitől féltek jobban Izraelben: ha megszűnt a prófétai igehirdetés. A reménytelenség és Isten haragjának rettenetes jele volt, ha Isten nem küldött prófétákat a királyokhoz vagy nem üzent a templomban összesereglett néphez.

A prófétai beszéd ezért különösen is fontos volt. Isten a próféták szava mentén adott életet és halált a világban. Jeremiás, Ézsaiás, Illés vagy Elizeus szavára királyok emelkedtek fel az ismeretlenségből és uralkodói dinasztiák pusztultak el az utolsó szálíg. A próféták szavára nem adott esőt az ég, majd Isten emberének beszédére megázott a föld. Az általuk hirdetett beszédre az emberek halálos betegséget kaptak, vagy éppen ellenkezőleg: meggyógyultak kórságukból. A próféták nem pusztán értelmezték Isten igéjét, hanem ők hirdették meg mindazt, amit Isten eldöntött a zsidók és a pogányok felől. A próféta az első és egyetlen hiteles forrása volt Isten döntéseinek. Ámós próféta

ezt így mondja: „Az én Uram, az Úr semmit sem tesz addig, míg titkát ki nem jelenti szolgáinak, a prófétáknak.” Ők voltak a felelősek azért, hogy ez titok eljusson a megfelelő helyre.

Jézus Krisztus életében többször is felmerült, hogy prófétának lehet-e őt tartani. Számos alkalommal beszélt arról, hogy ő ismeri Isten akaratát. Az Atya kijelenti neki akaratát, ahogyan tette azt a prófétákkal is. Krisztus arról is beszélt, hogy az Atya minden kijelent neki. Vagyis ő ismeri Isten akaratának teljességét. Krisztus prófétaként viselkedett, amikor Jeruzsálem pusztulásáról, Júdás árulásáról, Péter tagadásáról, vagy a végidők ítéletéről szólt. Krisztus azonban mégsem nevezte magát prófétának. Mert noha sok tekintetben hasonlított a prófétákra, ő azért sokkal több is volt náluk. Krisztus nem pusztán ismerte Isten akaratát, nem pusztán hirdette Isten igéjét. Ő maga volt az Ige, az ő teste volt Isten akarat, az ő lény volt az üzenet. A próféták idejében megtudták Isten döntéseit. Krisztus maga volt Isten szerető döntése, akit az embervilág bűneiért küldött áldozatul az Atya. A próféták válaszául elé állították kortársaikat. Krisztus maga az Út. Ezen az úton járva találunk vissza Istenhez. Krisztus és az Atya egyek. Jézus nem csak kijelenti neki Isten akara-

tát, hanem Krisztusban az Atyát magát láthatjuk.

Szinte minden prófétai elhívásnál megtaláljuk az alkalmatlanság problémáját. Noha Jeremiást öröktől fogva elhívta az Isten, a hívást mégis a be nem teljesülés fenyegette Jeremiás hiány miatt. Ezeknek a hibáknak egy része a szolgák kicsinyhitűségéből, más része valódi testi fogyatkozásból ered. Akár az egyikről, akár a másíkról van szó, ezek valós akadály jelentenek. Krisztus tanítványi közösségére, az egyházra bízta az evangélium hirdetését. A tanítványok féltelme és Péter korábbi tagadása szintén alkalmatlanná tették őket a küldő parancs teljesítésére. Krisztus a tengerparton a szeretet három kérdésével vezeti ki Pétert a három tagadás okozta gyalázatból. Istennek folyton közbe kell avatkozni, meg kell változtatni szolgálit, hogy képesek legyenek az igéjének, az evangéliumnak hirdetésére. Figyeljünk csak Jeremiásra. Az Úr megérinti az ifjú ajkát. Elküldené, de előbb meg kell érinteni a száját, hogy próféta legyen belőle. Az

érintés sokkal mélyebb, elemibb kötődést fejez ki a szavaknál. A megérintett visszakerült a teremtés fokára, amikor az Úr a föld porából formálta meg az embert. Isten újrateremti az emberben azt, ami akadályozza őt a küldetése teljesítésében. A szeretet különleges gesztusai az érintések. Jeremiásnak, a szavak emberének egy isteni érintésre van szüksége ahhoz, hogy bátran hirdesse Isten igéjét.

Keresztyén Testvéreim! Ezen a vásárnapon, amikor az Úr asztalához járunk, akkor Krisztusnak az érintését kapjuk. Krisztus vendégségében, az ő testének és vérének jegyeivel megérinti az egyházat, hogy alkalmassá tegyen minket az evangélium szerinti életre. Alkalmatlanságunkkal, gyávaságunkkal, restségünkkel, hűtlenségünkkel jövünk az Ó színe elé, hogy testünket és lelkünket mélyen áthassa az isteni kegyelem, amely alkalmassá tesz bennünket arra, hogy bocsánatot nyerve igaz keresztyének legyünk.

Barta Zsolt

GYEREKSAROK

A mai alkalommal a templom egy olyan „kellékével” ismerkedhetünk meg, ami nem feltűnő, nem szem előtt lévő, a templomba betérő látogatók nemigen gyönyörködnek benne, mégis értékes. Ez a kellék a PERSELY. Biztosan te is találkoztál már vele, amikor beledobtat istentisztelet végén adományodat. Ebbe a perselybe kerül bele vasárnaponként az a sok-sok pénz, amit a felnőttek és gyerekek hálából odaszánnak Istennek, egyházuknak. Ez a pénz senkié és mindenkié. Ebből a pénzből tudunk harangozni, lámpát gyújtani, befűteni, benneteket megajándékozni, fizetést adni a lelkipásztoroknak és még sok más egyebet kifizetni. Ebből a pénzből senki sem vehet magának ki pénzt, hiszen mindnyájunké. Csak közösen költhetünk belőle. Van egy történet a Szentírásban, amely egy vámszedőről szól, Zákeusról, akinek az volt a dolga, hogy az állam parancsára megadóztassa az embereket. Csakhogy ő ebből az adóból elvett magának, meglopva az embereket. Persze ezt az emberek tudták és gyűlölték érte. Nem volt barátja. Boldogtalan ember volt annak ellenére, hogy mindene megvolt a lopott pénzből, de az emberek szeretetét nem tudta megvásárolni. Egy alkalommal Jézus éppen az ő városán, Jerikón ment át, ahol sokan találkozni akartak vele, hiszen hallottak már róla. Zákeus is szerette volna őt látni, csakhogy alacsony volt, nem látott semmit Jézusból. Semmi baj, gondolta. Ott állt egy hatalmas fügefafa, amelynek ágai a földet súrolták. Felmászott rá, és mindent látott és hallott amit akart. Miután Jézus befejezte a tanítást,

az emberek meghívták magukhoz vacsorára és szállásra. Jézus azonban feltekintett a fára és lehívta onnan Zákeust, mondva neki, ma nála fog vacsorázni. Az emberek fel voltak háborodva, hiszen mindenki tudta Zákeusról, hogy tolvaj, Jézus mégis bemegy a házába? Igen! És mit tesz Zákeus? Sietve leszáll és örömmel fogadja Jézust. Tudjátok mi történt Zákeussal? Rájött, hogy eddig hiába gyűjtött pénzt, az nem tette boldoggá. Jézus „ráígért” arra a sok lopott pénz-

re. Az örökkévalósággal. Zákeus rájött, nem ér a pénze semmit, de jött valaki, aki ingyen szereti, aki nem gyűlöli, hanem értékesnek tartja. Ez a szeretet változtatta meg őt. Szétosztotta vagyonát a szegények és azok között akiket meglopott. Zákeus pénzes ereszénye szegényebb lett, de a lelke és élete határtalanul gazdagabb.

Keresd meg az öt eltérést a képek között, majd színezd ki őket

NE TARTOZZATOK SENKINEK SEMMIVEL, CSAK KÖLCSÖNÖS SZERETETTEL!

Róm. 13,8

2020.09.06-án a dadi református istentiszteletet a 165. dicséret éneklésével kezdtük: „Itt van Isten köztünk...”

Isten ígéjéből lekióként az Ószövetségéből Sámuel első könyve 18. rész 1-4. versét olvasta fel Kovács Tamás lelkipásztor. Ebben a szakaszban az tetszett nekem a legjobban, hogy a „lelkük összeforr”. Jonatán és Dávid lelkére vonatkozott az igeszakasz. Isten segítsen minket abban, hogy megtapasztaljuk, milyen az igazi barátság, milyen az Istentől jövő szeretet, hogyan lehet ezt a másik ember felé kimutatni. Ezeket kérte imában a lelkipásztor. Kérte, hogy ezt a szívcsereát a mai istentiszteleten cselekedje meg az Úr bennünk. Hogy vegye ki a szívünkéből, ami nem szerinte való és ha kell, az egész szívünket ki tudja cserélni, újjá teremteni, megerősíteni a hitben és újra szolgálathat állítani mindannyiunkat. Megköszönte, hogy mindenről vallhatunk Istennek, a gyávaságunkról, félelminkről, bűneinkről, kétségeinkről, alkalmatlanságunkról, hitetlenségünk, bizalmatlanságunkról. Megköszönte, hogy ezek az Isten irántunk való szeretetén nem változtatnak. Ő a Mennyei Atyához akar „szeretni” minket.

Az arra a napra kijelölt újszövetségi igeszakasz volt Pál apostolnak a Rómaiakhoz írt levelének 13. fejezetének 8-10-ig terjedő versei. Igéihirdetését azzal kezdte a lelkész, hogy nem tudja, kinek mi jut eszébe a következő szavakról: adósság, tartozás, hitel, kötelezettség érzése. Legtöbbször, ha nem mi vagyunk a hitelezők, nem valami jó érzések töltöttek el. Főleg, ha mi magunk is tartozunk, vannak hiteleink, amiket törleszteni kell. Az ember egy prés alatt érzi magát, hogy ezt meg kell a másinak adni. Az adósság úgy jelenik meg az életünkben, mint egy szükséges rossz, amit messze el kell kerülni, de ha muszáj vele élni, akkor mielőbb meg kell tőle szabadulni, minél hamarabb ki kell fizetni. Erről a gondolatokról tanúskodnak régi közmondásaink, szólásaink is: az adósságot a bánattal, búsulással társítják, amikor az egyik azt mondja: „Három dolog üzi ki az álmot az ember szeméből: a szükség, az adósság, a pereskedés.” Szomorú az a helyzet, hogy amit az ember megkeres, annak egy része rögtön nem az övé, ha-

nem tovább is kell adni a hitel törlesztése képen.

De nem csak anyagi értelemben lehet adós az ember. Lehetünk adósai másoknak úgy, hogy egyszer tettünk egy ígéretet, amit nem tartottunk be, vagy van egy rendezetlen ügyünk, amit nem rendeztünk vagy egy konfliktus nem oldódott meg, vagy valakitől nagy szívességet fogadtunk el és ettől lekötelezettnek érezzük magunkat neki. Ezek is olyan teherként tudnak az emberre rakódni, mintha egy tetemes összeggel tartozna valakinek. Pedig ez nem anyagi jellegű tartozás, mégis úgy érezzük, le vagyunk kötelezve. Az adósság függőséget is jelent. Ha valakinek valamivel tartozom, olyan, mintha össze lennék láncolva a másikkal. Ebből az állapotból tud megmenekülni az, aki tudja rendezni az adósságát és felszabadul. Nem csak a pénztárcája, hanem a lelke is. A mai ige mondja, hogy senkinek se tartozzatok semmivel. A Bibliának pedig az egyik legsötétebb üzenete az, hogy minden egyes ember szinte visszafizethetetlen adóssággal születik. Az összülők bűne nemzedékről nemzedékre tovább öröklődik, ott van mindannyiunkban. És ez az adósság nemhogy napról napra csökkenne azal, hogy valakivel jót teszünk, hanem inkább tetézzük nem Istentől jövő gondolatainkkal, tetteinkkel, mulasztásainkkal. Az adósrabszolgaság állapotából nincs ember, aki önerőből menekülni tudna. Se magunkat nem tudjuk kiváltani, se másont nem tudunk segíteni. De a nagy, rendezetlen adósságok halmozába nyúlt bele az Isten, az ő szeretetével. Ezért a veleje a Bibliának ez a mondat, hogy úgy szerette Isten ezt a világot, a mi adóssággal megterhelt életünket is, hogy az ő egyszülött Fiát küldte bele ebbe a világba, hogy aki hisz benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Nem kell, hogy adóssai legyenek az Istennek, ahhoz, hogy megszabadítsan minden bűntől, csak hinned kell benne. Meghív az ő dicsőséges országába, amit ingyen ad. Akik már ezt a szabadulást átérték, azt érzik, mint amit egy dicsóító ének mond: „Láncom lehull, szabad vagyok, mert az Úr veszni engem nem hagyott, kegyelme tartja meg életem, az Úr irgalma oly végtelen.”

Ha megtörténik Krisztus megváltásának elfogadása a személyes életben, ennek lesznek következményei. Például a megváltott keresztyén ember nem válik adósává a felebarátainak sem. Ez azt jelenti, hogy a hitben élő ember nem teheti meg azt, hogy visszaél a másik ember jóindulatával. Ne tedd próbára a körülötted élők türelmét, ne használd ki a másik segítőkészségét, tartsd be a másinak tett ígéretedet. Egyetlen kivétel ez alól, hogy egymást szeressük. Ezzel az eggyel maradjunk adóssai egymásnak életünk végéig. Azt nem mondhatjuk, hogy én már szerettem a másikat eleget. Sajnos több év házasság után is elhangozhatnak ezek a mondatok: „megvolt a férjem vagy feleségem lehetősége, hogy szeressen, én is szerettem, de már nem tudom szeretni.” Ezek egyike sem a Krisztustól jövő szeretet jegyében hangzik el. Egy házasság, egy mély barátság is csak a krisztusi szeretet folyamatos gyakorlásával tartható fenn, ezzel ápolható, hiszen erre hivatott, az őszinte szeretet gyakorlásának színterei ezek.

A legféltettebb kincsünket ha odaadjuk a másinak az lehet a felebaráti szeretet egyik legszebb bizonyítéka. Vagy mint Jonatán és Dávid megígérték egymásnak, ha egyikük meghal, a másik gondoskodik az elhunyt családjáról. Őszinte baráti szeretetből szereték egymást. A király fia nézett fel egy pásztorra, és köztük lett barátság. A barátságban nem számít a társadalmi hovatartozás, csak a Krisztustól jövő igaz szeretet, ami soha el nem múlik. Nem mondhatjuk, hogy már szerettük a másikat eleget. Őszinte baráti szeretet nélkül üres az életünk. Vele pedig mindenünk megvan. Ha csak azt szeretjük, aki viszont szeret, ez nem az Isteni szeretet. Az isteni szeretet az a „mégis” szeretet, amilyen volt a tékozló fiú apjának a szívében. Annak ellenére tudta szeretni fiát, ahogy viselkedett. Jó tudni, hogy olyan a mi Atyánk, aki nem emberi, hanem isteni szeretettel szeret mindannyiunkat. Általa igazán szeretve és boldognak érezhetjük magunkat. Ez adjon erőt, bátorságot minden kedves olvasónak minden élethelyzetében.

Petrovszkiné Utry Anna Teodóra

TANÉVKEZDÉS DADON

CSALÁDI PIKNIK BOKODON

Isten kegyelméből megkezdődhetett – bár a szokásostól kissé eltérő módon – a 2020-2021-es tanév. Az első „magvető” napunk áhítattal kezdődött a jelenlegi járványügyi előírások betartásával, melynek a kötelező maszk viselésén és kézfertőtlenítésén túl úgy tettünk eleget, hogy külön vettek részt ezen az eseményen az alsóbb évfolyamok és külön a felső tagozat. Az áhítat fő mondanivalóját az az Ige adta, melyet iskolánk két hitoktatója közös gondolkodás után az év mottójának választott: *Minden gondolatot Őreá vessétek, mert neki gondja van rátok. (1Pét 5,7).*

Majd a lelki élvindító után minden osztály elfoglalta a saját termét, mely több osztály esetében is változott a tavaly tavasszal otthagytathoz képest. Kézműveskedéssel és beszélgetéssel folytatódott a nap, melyek gondolatai szintén az év mottójához kapcsolódtak. Az osztályoknak saját elgondolás alapján kellett olyan képet, montázst készíteni, mely az egész év során a termüket fogja díszíteni, és emlékezteti mind az itt tanuló diákokat, mind az itt tanító tanárokat/tanítókat Isten gondviselő szeretetére. Az osztályok különbözőképpen fogták meg Isten Igéjének saját magukra jellemző fonálát, voltak, akik Isten életükben jelenvaló gondviselését emelték ki, de voltak, akik ennek szükségességét hangsúlyozták. Szinte minden osztály élt a két hitoktató – Dombiné Albert Ildikó és Ligacs Andrea – által, a megvalósításra megoldásként felcsillantott ötletével, mely szerint a diákok a fő mondanivaló köré, saját kezeiket körbe rajzolva, kivágva, azokat egyénileg kiszínezve, és beleírva az őket foglalkoztató és a témával összefüggő gondolataikat írták, és ezek a kis kezecskék díszítik Isten mindenki számára szóló, örökérvényű igazságát. Kérjük együtt Istenünk gondviselő áldását az előttünk álló tanévre!

Ligacs Andrea református hitoktató

Hangozzék most – a megszokott felnőtt beszélgetők helyett – a résztvevő gyermekek közül néhány vélemény arról a gyülekezeti-családi szombat délutáni piknikről, mely a bokodi parókia újonnan épült gyülekezeti termében került megrendezésre 2020. szeptember 5-én. „Jó volt Bokodon a piknik mert sokan eljöttek és jól érezték magukat, mert az új gyülekezeti teremben voltunk, mert a felnőttek is játszottak. Megvan írva: „mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.” Volt miért hálát adni pl.: az új gyülekezeti teremért, hogy mindenki ott volt, aki csak tehet...” „A bokodi családi délután különleges élmény volt számomra. Jó volt megtapasztalni, hogy idősebbek-fiatalok, milyen jól érezték magukat közösen, akár egy nagy család. Isten nagy családjának

tagjának lenni örömteli dolog, melyet jó volt ezen a délutánon is megtapasztalni. A sok közös játék, éneklés hangulata szép emlék marad számomra, és hiszem, hogy lesz folytatás is.” „Bokodon fiatalok és idősebbek jöttek a családi piknikre, ahol sok játék és beszélgetési lehetőség várta a jelenlévőket. Egy kis játék után közösen összegyűltünk Isten ígéje köré és bátorítást kaptunk, hogy merjünk úgy élni, mint Jézus egy-egy testrésze. Utána kötelességül lehetett játszani egy kinti társasjátékot, vagy akár ügyességi játékot. Volt zsíroskenyér, illetve finomabbnál, finomabb süti. Remélem minél több ilyen alkalomban lesz részünk.”

a piknik résztvevői véleményét összegyűjtötte Kovácsné Gombos Tímea lelkipásztor

SZEMBENÉZÉS VAGY MENEKÜLÉS

Szembenézés vagy menekülés?

¹Abban az időben történt, amikor a bírák bíraskodtak, hogy éhínség támadt az országban. Elment ezért a júdai Betlehemből egy férfi, hogy jövevényként Móáb mezéjén lakjon. Vele volt a felesége és két fia. ²A férfi neve Elímelek volt, a feleségének Naomi, két fiának pedig Mahlón és Kiljón volt a neve. Efrataiak voltak, a júdai Betlehemből. El is jutottak Móáb mezéjére, és ott éltek. (Ruth 1,1-2)

Ruth könyve műfaja alapján az Írások között foglal helyet. A zsidó liturgiában az aratás ünnepén, pészahkor olvassák fel a könyvet. A történet a Bírák idejének korai szakaszára, keletkezése pedig minden bizonnyal a Sámuel működésére, vagy dávidi-salamoni királyság idejére tehető. A könyv célja – ámbár narratívája komoly erkölcsi üzeneteket tartalmaz – annak igazolása, hogy Ruth a király dédanyjaként a mózesi törvényeknek megfelelően foglal helyet Dávid nemzetségtáblázatában. Noha Moáb népe rokon népnek számított (Lót és idősebbik leányától született fiú, Moáb leszármazottja, 1Móz 19,30-38), az Izrael népével szembeni ellenséges magatartása miatt (ld. 4Móz 21-25) nem tartozott az Úr gyülekezete közé (5Móz 23, 4kk). A rabbinikus judaizmus mégis Ruthot tartja a zsidó vallás klasszikus értelemben vett betérőjének, igaz prozelitájának.

A történeti elbeszélés a júdeai Betlehem (más néven: Efrata, megkülönböztetve a Zebulon területén levő Betlehemtől) és a benne élő Elímelek említésével kezdődik. Izraelben és nemcsak Betlehemben (héber szó, jelentése: „kenyér háza”), ahol minden adott volt a jó terméshez, „éhség támadt”, míg a pogányok lakta Moáb mezéjén nem éheztek az emberek. A midianiták hét éven át ostromolták az országot (Bír 6,3-4) és ennek során kifosztották őket a termésből. Más oka és ideje is lehetett az éhségnek. A város lakói tudhatták, hogy az éhség Isten munkája, hiszen Ő előre megmondta szövetséges népének, mi vár rájuk, amikor nem hallgatnak szavára: „Mikor eltöröm nálatok a kenyérnek botját, ítí asszony süti majd a ti kenyereiteket egy kemenczében, és megmérve viszik vissza a ti kenyereiteket, és esztek, de nem elégesztek meg” (3Móz 26,26 Károli). Elímelek (nevének jelentése: „az én Istenem ki-

rály”) feleségével, Naómmal (a név jelentése: „édesem”, „kedvesem”, „gyönyörűségem”) és két fiával, Mahlónnal (nevének jelentése: „beteges”) és Kiljónnal (neve „gyengeséget”, „epekedést” jelent) elhagyja a „Kenyer házát”, hogy átmene-tileg peregrinusként (h. *gúr*: jövevény, vándor) lakozzon idegen földön, ahol Kemós bálványistent tisztelik. Eljutot-tak Moáb földjére, letelepedtek és ott éltek.

Elímelek cselekedete nincsen összhangban nevének jelentésével. Othagyja Isten népét és hitetlenül elmenekül a nehéz helyzetből. Vajon az ő Istene nem Ura-e minden helyzetnek, nem Mindenható király-e?

Isten kijelöli helyünket: „Osztlýrészem kies helyre esett, örökségem nagyon tetszik nekem” (Zsolt

16,6). Az a hely, ahova Isten helyez, az őrhelyünk (Hab 2,1), ahol tiszteljük Őt és fáradozunk környezetünk jobbá tételéért. Krisztus tanítványa akkor hagyhatja el őrhelyét, ha mennyei Atyja máshová rendeli, vagy kimenti arról a helyről. A Messiás Jézus követői a jeruzsálemi templomnak a rómaiak által történt lerombolása és a város ostroma előtt elhagyták a Szent várost majd Pellába menekültek.

Az Atya vezeti és tanácsolja gyermekeit. Van, amikor szembe kell nézni a nehézségekkel, és van, amikor nincsen más mód, csak a menekülés. Az is lehet, hogy Istennek máshol van terve velünk és egyszerűen oda akar küldeni bennünket, ahol áldással leszünk mások számára.

Vajs Tibor

"ÉN NYOMORULT EMBER!"

(Róma 7,14–25) – *Miért nyomorult az ember? Milyen nyomorúságról van itt szó?*

– Ez a nyomorúság a bűnös, halandó ember nyomorúsága. Itt a már megtért Pál kiált fel így. Ez a szakasz a már megtért, megigazult, újjászületett, hívő ember felkiáltása: „*Én nyomorult ember!*” Valójában Jézus Krisztus megváltó szeretete előtt leborulva látja az ember igazán a maga nyomorúságát: a bűn, a betegség, a halál, a gonosz hatalmát. Hit nélkül az ember nem látja a maga valós, nyomorult állapotát, ezért saját magát önhittén erősnek gondolja, „aki mindenre képes...”

– Ugyanakkor ez a nyomorúság a hit harcának folytonos küzdelmét is jelenti: azt a kettősséget, hogy már megújultunk, de a beteljesedés még nem a miénk. A megtért Pál ebben az igeszakaszban a hit harcát is elének tárja, amelyet a teológia megszentelődésnek nevez, és amely földi életünk legvégéig tart. Ez a „már igen és még nem” feszültsége. Luther így mondta: „Egyszerre megigazult és bűnös” (Simul justus et peccator). Barth Károly ugyanezt így fogalmazta meg: „Amaz régi ember voltam, és még vagyok; amaz új ember vagyok és még lenni fogok”. A legszebben azonban Pál apostol vallott erről, éppen a mai igeszakaszban.

Steibach József

Forrás: refdunantul.hu

ÉP TESTBEN ÉP LÉLEK

A Dadi Református Egyházközség közel 160 fős diákserege különleges sportolási lehetőséggel bír. Sportolás szempontjából a helyi adottságok egy 6X9 m-es tornaterem, egy 20X40 méteres nemzetközi méretű kézilabdapálya és a hátsó templomkert, amely 1500-200 négyzetméter gyepesített, rendben gondozott füves udvar. A testnevelésórák nagy része a kézilabdapályán és a templomkertben valósul meg. Az obstacle course running/racing (a továbbiakban: OCR) futóedzéseket komplett akadálypályán lehet megvalósítani. Nagyon sok szülő segített – melyért külön köszönet jár – valamint az iskola igazgatója teljes támogatásáról biztosítja a testnevelő tanárokat a pálya kialakítását kapcsolatosan.

De mi is ez az OCR? Terep és akadályfutás, amely ügyességet, erőt, állóképességet és gyorsaságot fejleszt. Vagyis minden olyan fizikai képességet, amely komplexen hat a gyermek fejlődésére. Magas pulzusfrekvencián kell döntéseket hozni úgy, hogy mire a gyermek odaér az akadályhoz, egy megadott mozgásmintát kell elővételeznie. Ez nem mindig könnyű, sőt ebben a helyzetben nagyon nehéz. Az előrehozott, begyakorolt mozgásmintákat elő kell tudni vételezni az előre megtanult elemekből. Ez nagyban visszahat a tanulási mechanizmusokra. Természetesen óriási fejlesztő hatása van a gyermekek idegrendszerére is. Egy ilyen komplexi-

tással rendelkező sport nem csak az elmére, hanem a jellem fejlődésére is nagymértékben kihat. A karakterformálás igen komoly eszköze az, amikor a saját komfortzónánkat kell folyamatosan átlépni. Az a tapasztalat, hogy azok a gyerekek, akiket ilyen sportkulturális ingerek érnek, nagyon sokat fejlődnek mind a jellemükben, intellektusukban, mind a tanulási mechanizmusukban.

De szeretném leszögezni, hogy a sport és a testnevelés csak egy eszköz, amin keresztül a jézusi elhívásomat tudom teljesíteni. A foglalkozásokat Isten Igéjével és imádsággal zárjuk. Természetesen azzal a nem titkolt vágygal, hogy akik ezt hallgatják, az a kis igemag fejlődik, szádba szökken és majd gyümölcsöt hoz. És nagy reménységem van abban, hogy ezek közül a gyerekek közül kerülnek ki a jövő presbiterei, egyházunk hűséges szolgálói, terheket hordozó missziói munkásai, másokat segítő lelkigondozók. És Jézus hűséges, igaz katonái harcosai, akik hadba szállnak a lelkek megmentésére.

Hálás vagyok azért, hogy Dadon egy ilyen sportegyesületen keresztül Jézus gyermekeket akar elérni azért, hogy egyszer majd őket felépítve, megerősítve elküldje az aratásba. Szeretném ezúton megköszönni mindazoknak, akik ebben segítőtársaim, lelki társaim. Történnék mindez Isten dicsőségére!

Schrantz Zsolt testnevelőtanár

A TÍZPARANC SOLAT, MINT VÉDŐKORLÁT

2Mózes 20,1-17

A Tízparancsolat, mint védőkörlát
Egy szép tavaszi reggelen a családdal kirándulni indulsz. A magas helyek felé veszítek az irányt (tudom, Magyarországon nincsenek magas hegyek). Jönnek a serpentinek, az egyre éleesebb kanyarok, és közben egyre magasabbra juttok. Az út mellett ott a szalagkorlát, amely az úttal együtt kanyarog a szélén. A bölcs ember hálás a korlátért, mert tudja, hogy a védelmét szolgálja. Az ostoba ember azt mondja: „Minek ez ide? Csak korlátolja a szabadságunkat, akadályozza a szabad száguldást. Romboljuk hát le, hogy mindenki tehesse azt, amit akar, arra

mehessen, amerre szeretne, akár a korláton túlra is.” Pedig te is tudod, hogy a korlát nem is olyan rossz dolog, meg lehet benne kapaszkodni. Biztonságot ad, ha az ember tudja, hogy mihez tartsa magát. Isten pontosan ezzel a céllal adta az embernek a Tízparancsolatot; hogy megóvjá az életét, a lelkét. Figyeld meg azokat az embereket, akik átlépik az Isten által adott korlátot. Az egész életüket elrontják. De milyen jó, hogy ugyanakkor Isten ad lehetőséget a bűnbánatra. Pontosán ezért adta Isten a törvényeket, hogy azt, amit az ember a bűneset által tönkretett (az Istennel való kapcsolatot), azt az Isten helyreállítsa az Ő általa adott törvény által. Sosem tehetjük tönkre Isten törvényeit; megsegégésükkel csak magunkat tesszük tönkre.

Kovács Tamás